

JAK OPATRNOST ZACHRÁNILA KŮZLÁTKU ŽIVOT

MAMINKA KOZA ŘEKLA SVÉMU KŮZLÁTKU:
„KŮZLÁTKO, DĚTÁTKO, ODCHÁZÍM NA PASTVU,
NA ČERSTVOU TRAVIČKU. BUĎ HODNÉ A HLAVNĚ
PAMATUJ: NIKOMU NEOTVÍREJ! VENKU SE MOŽNÁ
TOULÁ HLADOVÝ VLK, SNĚDL BY TĚ. AŽ SE VRÁTÍM,
ZAKLEPU A JAKO ZNAMENÍ ZAVOLÁM:

„AŽ SE ZTRATÍ VŠICHNI VLCI! PAK POZNÁŠ, ŽE MŮŽEŠ
OTEVŘÍT. NA SHLEDANOU, KŮZLÁTKO, DĚTÁTKO,
PŘINESU TI TRAVIČKU.“

ZATÍM SE VENKU POD OKNEM OPRAVDU
POTULOVAL HLADOVÝ VLK A VŠECHNO SLYŠEL.
BLESKURYCHLE SE SCHOVAL A ČEKAL, AŽ MAMINKA
KOZA ODEJDE. KŮZLÁTKO SLÍBILO, ŽE NIKOMU
NEOTEVŘE, ZAMKLO SE A TĚŠILO SE NA MAMINKU.

ZA CHVÍLI VLK ZAKLEPAL NA DVEŘE.

„KŮZLÁTKO, DĚTÁTKO,“ VOLAL VLK SLADCE,
„OTEVŘI MI. UŽ SE VRACÍM Z PASTVY.“ A HONEM
DODAL: „AŽ SE ZTRATÍ VŠICHNI VLCI! SLYŠÍŠ,
KŮZLÁTKO?“

KŮZLÁTKO NASLOUCHALO, UŽUŽ CHTĚLO OTEVŘÍT
A PŘIVÍTAT MAMINKU, ALE VTOM SI ŘEKLO, ŽE
OPATRNOSTI NIKDY NEZBÝVÁ. POVÍDÁ NAHLAS:

